

Odvolání strany určuje, v jakém rozsahu jest výměr napaden a jest odvolací instance vázána návrhem odvolání, není-li, jako v daném případě, na vyřízení zúčastněn veřejný zájem. (Srov. § 81 odst. 2 vl. nař. č. 8/28.) V mezích kompetence cit. § 239 a vzhledem k návrhu strany měl se tedy judikátní výrok žal. úřadu in concreto omeziti na to, že napadený platební výměr pojišťovny buď potvrdil nebo zrušil; nebyl však povolán znovu stanovití odvolateli závazek platební se lhůtou platební, odchýlnou od oné, kterou stanovil již výměr pojišťovny po této stránce nenaříkaný. Porušil tedy žal. úřad zákon, když připojil svému judikátnímu výroku, zamítajícímu odvolání zaměstnavatelovo, dodatek, ukládající placení ve lhůtě 15 dnů po doručení nař. rozhodnutí.

Žal. úřad měl patrně na mysli předpis § 69 odst. 3 cit. vl. nař., jenž stanoví »vyslovuje-li se povinnost něco platiti, buď ve výroku stanovena přiměřená lhůta ke splnění uložené povinnosti«. Předpis ten však na daný případ nedopadá, když, jak shora dovozeno, žal. úřad v konkrétním případě neměl ani podnětu ani oprávnění vysloviti platební povinnost. Z těchto úvah bylo rozhodnuto, jak shora uvedeno.

Čís. 10.449.

Řízení před nss-em: Strana, které konečným rozhodnutím správního úřadu bylo založeno určité právo, má právní nárok na to, aby úřad, vyhovuje žádosti protistrany za přiznání odkladného účinku její stížnosti podané na nss proti onomu rozhodnutí, výrok svůj náležitě odůvodnil a to — je-li toho třeba — na základě řízení konaného za účasti stran.

(Nález ze dne 29. března 1933 č. 8845/31.)

V ě c: Alžběta R. v O. proti zemskému úřadu v Brně o přiznání odkladného účinku.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Výměrem z 11. ledna 1930 a výměrem z 12. července 1930 nevyhověl zemský úřad v Brně odvolání Emila N. a spol. v O. proti usnesení měst. zastupitelstva v O. z 8. listopadu 1929, jímž zamítnut byl jejich rekurs proti výměru purkmistrovského úřadu v Opavě ze 13. září 1929, kterým uděleno bylo Alžbětě H. povolení ke stavbě jednopatrového obytného domu na stavební parcele č. . . . v O.

Emil N. a spol. podali proti svrchu uvedeným výměrům zem. úřadu v Brně stížnost k nss, správní úřad pak žádali, aby této stížnosti jejich přiznal odkladný účinek, ježto jinak účel stížnosti byl by zmařen, kdyby stav. povolení dodatečně bylo zrušeno, a obě strany utrpěly by újmu nenahraditelnou. Zemský úřad v Brně nař. rozhodnutím této jejich žádosti vyhověl a přiznal stížnosti uvedených sousedů odkladný účinek ve smyslu § 17 zák. o ss, ježto veřejné ohledy okamžitý výkon rozhodnutí napadených stížností k nss nevyžadují, a ježto by sousedům tímto výkonem vzešla nenahraditelná újma.

Proti tomuto rozhodnutí podala Alžběta H. stížnost k nss, v níž namítá, že žal. úřad odůvodnil své rozhodnutí pouhou citací textu zákona a neuvedl, na základě jaké skutkové podstaty dospěl k závěru, že veřejný zájem nevyžaduje neprodlený výkon jeho rozhodnutí, a že sousedé výkonem tím utrpěli by újmu nenahraditelnou. Dále vytýká Alžběta H., že žal. úřad neposkytl jí jako straně v řízení správním příležitost, aby se mohla o žádosti sousedů za přiznání odkladného účinku vyjádřiti a své námitky proti vyhovění její žádosti přednésti.

Nss uznal stížnost Alžběty H. v obou směrech důvodnou.

Jako st-l má nárok na to, aby na jeho žádost přiznán byl jeho stížnosti na nss odkladný účinek, jestliže veřejný zájem nevyžaduje, aby rozhodnutí stížností nař. neprodleně bylo vykonáno, a jestliže neprodleným výkonem vzešla by st-li újma neodčinitelná, tak také zúčastněné strany mají nárok, aby odkladný účinek stížnosti na nss byl odepřen, a aby rozhodnutí správního úřadu znějící v jejich prospěch bylo vykonáno, jestliže třeba jen jeden z uvedených dvou předpokladů pro přiznání odkladného účinku není splněn. Tento nárok propůjčuje zúčastněné straně postavení strany v řízení o žádosti st-le za přiznání odkladného účinku a to se všemi procesními důsledky z postavení toho plynoucími. Na základě tohoto nároku může zúčastněná strana zejména žádati, aby úřad ve svém rozhodnutí o přiznání odkladného účinku řádně odůvodnil, proč má za to, že by st-li neprodleným výkonem jeho rozhodnutí vzešla škoda neodčinitelná, a že veřejný zájem nevyžaduje, aby rozhodnutí jeho neprodleně bylo vykonáno. Hodlá-li se správní úřad při tomto odůvodnění opřít o skutečnosti, které v řízení provedeném ve věci samé nebyly mezi stranami nespornými, pak musí, dříve než o žádosti za přiznání odkladného účinku rozhodne, poskytnouti zúčastněným stranám příležitost, aby se o těchto skutečnostech vyjádřily a své případné námitky proti přiznání odkladného účinku přednesly.

Poněvadž žal. úřad v daném případě rozhodl o žádosti sousedů za přiznání odkladného účinku bez slyšení zúčastněné strany A. H., dnešní st-lky, a rozhodnutí své neodůvodnil tak, aby z něho bylo patrné, proč má za to, že veřejný zájem neprodleným výkonem jeho rozhodnutí dotčen nebude, a že výkonem tím trpěli by sousedé újmu neodčinitelnou, trpí nař. rozhodnutí následkem tohoto opomenutí podstatnou vadou řízení. Z této příčiny musil nss nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss, aniž měl procesně právně možnost přihlédnouti ke skutečnosti, že o stížnosti Emila N. a spol. do rozhodnutí zem. úřadu z 11. ledna 1930 a z 12. července 1930 bylo zatím nss-em ve věci rozhodnuto.

Č. 10.450.

Stavební právo. — Řízení správní (Čechy): I. Žádá-li strana o stav. povolení podle zák. o stav. ruchu, je tím projevováno, že se dožaduje procesních úlev podle tohoto zák., zejména též v příčině lhůty rekursní. — II. Z toho, že úřad I. stolice o takovéto žádosti nerozhodl ve lhůtě 14 dnů, nelze dovozovati, že jeho rozhodnutí, po této lhůtě vydané, není podrobena zkrácené lhůtě rekursní podle zák. o stav. ruchu. — III. Předpisy vl. nař. č. 8/1928 neplatí pro stavební řízení prováděné obcí.

(Nález ze dne 29. března 1933 č. 8959/31.)